

VESNIČKA

BŘEZEN 2017

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

***VAŠE POMOC
V ROCE 2016***

***PŘÍBĚH PĚSTOUNA
VYTOUŽENÝ OBRAT K LEPŠÍMU***

ÚVODNÍ SLOVO

MILÍ PŘÁTELÉ,

za chvíli se začnete do nové Vesničky, ve které se mimo jiné věnujeme shrnutí roku 2016 a výhledu na rok 2017. Minulý rok

byl pro nás všechny rokem naplněným spoustou dětských úsměvů a radosti, ale také slz a trápení. Snažili jsme se všem rodinám, se kterými jsme se potkali, pomoci vytvořit bezpečné zázemí, kde by se děti cítily dobře, byly se svými rodiči či prarodiči a zažívaly stejné

radosti a starosti, jako děti v ostatních rodinách, kde nehrozí odpojení elektřiny a lednička nezeje prázdnotou, a kde máma bývá večer doma a s dětmi si čte pohádky před spaním.

V loňském roce jsme se stali součástí příběhů 1272 dětí. Každý z nich v nás zanechal nesmazatelnou stopu. Každý z nich nás poučil a posunul k tomu, abychom svoji práci dělali lépe.

V roce letošním bychom chtěli (jako každý rok), aby výsledkem naší práce bylo šťastné dětství co největšího počtu dětí.

Děkuji vám všem za váš čas a podporu, které jste nám věnovali. Bez vás bychom nemohli být tím, čím jsme – lidmi, kteří pomáhají ohroženým dětem!

Přeji vám příjemné chvíle strávené s naším časopisem a ještě jednou děkuji za všechny děti, kterým jsme díky vám pomohli!

Jindra Šalátová
Národní ředitelka

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Revoluční 17, 110 00 Praha 1. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Redakce: Jana Pěchová, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 24. 2. 2017. Náklad: 12 100 ks. Vyrobil: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 2,95 Kč.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí ve většině případů změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

VÁNOČNÍ SBÍRKA „Z LÁSKY K DĚTEM“ PŘEKONALA OČEKÁVÁNÍ

Jako mimořádně vydařený můžeme hodnotit první ročník charitativní sbírky, kterou pro SOS dětské vesničky uspořádal na konci minulého roku náš generální partner, obchodní řetězec Kaufland. Zákazníci prodejen měli možnost přispět zakoupením charitativní dárkové visačky v ceně 30 korun na pomoc ohroženým dětem. Celkový výtěžek sbírky „Z lásky k dětem“, která probíhala od 17. listopadu do 8. prosince, činí úžasné 2 959 655 Kč. Děkujeme všem, kteří se zapojili a přispěli.

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT PRO SOS DĚTSKÉ VESNIČKY

V pátek 6. ledna se v medláneckém společenském centru Sýpka v Brně uskutečnil Tříkrálový charitativní koncert kapely Albant na podporu brněnské SOS dětské vesničky. Na koncert přišli podpořit brněnskou vesničku téměř dvě stovky diváků. Povánoční atmosféra byla umocněna tříkrálovým punčem, který dostal každý návštěvník

jako poděkování za podporu brněnské vesničky. Pozitivní energií nabitý koncert trval více než dvě hodiny a kapela během něj stačila zahrát všechny svoje největší hity. Skvělou atmosféru dovršilo předání charitativního šeku na 10 000 Kč, který za brněnskou SOS dětskou vesničku převzala její ředitelka Marcela Troubilová.

KORUNKA KE KORUNCE

Již podevatenácté se o první adventní neděli náměstí U Svatého Jiří na Pražském hradě rozzářilo při slavnostním rozsvícení vánočního stromu. Následný koncert, na kterém kromě jiných vystoupil s pásmem tradičních koled také pražský dětský pěvecký sbor Rolnička, pak symbolicky zahájil charitativní vánoční sbírku ve prospěch dětí v péči SOS dětských vesniček. Na pomoc ohroženým dětem se do konce roku podařilo vybrat celkem 137 829 korun.

Všem dobrosrdečným návštěvníkům Pražského hradu mockrát děkujeme!

HŘEJIVÉ VZPOMÍNKY ANEB HURÁ DO PŘÍRODY

V mrazech letošní zimy vzpomínalo mnoho dětí na letní počasí a na to, co prožily o prázdninách. Za laskavé podpory Českých drah v podobě jízdného zdarma se vloni v srpnu děti z pěstounských rodin i z našich preventivních programů zúčastnily například vzdělávací akce Ekocentra Chaloupky ve Velkém Meziříčí. V prvním bloku se naučily,

jak si postavit obydlí ve volné přírodě, kde hledat vodu nebo jak se orientovat v přírodě podle hvězd nebo lišejníků. V druhém bloku se děti dozvěděly, jak rozdělat oheň v přírodě bez použití zápalek, jak ho zachovat i při nepříznivém počasí nebo jaké materiály dobře hoří. Některé vzpomínky jsou zkrátka na zahřátí lepší než jiné!

SOS PŘÍSTAV: PŘÍBĚH PĚSTOUNA

OBSTARAT DOMÁCNOST S PĚTI NEZLETELÝMI DĚTMI DÁ URČITĚ POŘÁDNĚ ZABRAT I ZA NORMÁLNÍCH OKOLNOSTÍ. KDYŽ ALE PŘIJDOU PARTNERSKÉ NESHODY NEBO EKONOMICKÝ TLAK, PROBLÉMY NA SEBE VĚTŠINOU NEDAJÍ DLOUHO ČEKAT. NĚKOLIK VELMI BOUŘLIVÝCH MĚSÍCŮ MÁ ZA SEBOU TAKÉ PAN NOVÁK, OTEC PĚTI VLASTNÍCH I PĚSTOUNSKÝCH DĚTÍ, KTERÝ SE SVOU RODINOU NAŠEL KLIDNÝ PŘÍSTAV A PEVNOU PŮDU POD NOHAMA V KARLOVSKÉ SOS DĚTSKÉ VESNÍČCE.

Děti milují areál vesničky, volnost i to, že mohou běhat bosé, malovat na chodník nebo jíst volně rostoucí ovoce.

„Zajímá vás, jak probíhá náš den?“ ptá se pan Novák. „Náš den začíná už o den dříve tak, že si večer připravíme hromádky s oblečením. Ráno vstávám v šest a oblékám děti, které rozvezu do školy a školky, potom do práce. Po škole jsou děti v družině a na zájmových kroužcích. Okolo 16:30 je vyzvedávám a jedeme domů. Potom chvilka volna, aby se děti proběhly venku,“ popisuje pyšný otec. „Děti milují areál vesničky, volnost i to, že mohou běhat bosé, malovat na chodník nebo jíst ovoce, volně rostoucí ve vesničce. Po večeri koupání a zase ty hromádky na další den. Ve vesničce jsme maximálně šťastní. Bez pomoci SOS dětských vesniček by všechno takto klidné a úspěšné nebylo,“ přiznává pan Novák.

BOUŘLIVÉ MĚSÍCE

„Naše rodina se dostala do velmi těžké situace a já zůstal sám s pěti nezletilými dětmi. Martince byl v té době rok a půl,

byla na Sunaru a plenkách. Aničce v té době byly tři roky, Ivance pět, Valince sedm a Honzovi třináct. Bylo to velmi těžké. Děti ve škole nijak zvlášť neprosplávaly, syn z primy gymnázia musel zpět na základní školu, kde měl trojky a čtyřky. Valinka měla v první třídě také velké problémy. Další dvě děti chodily do školky a Martinku jsem, vzhledem k jejímu věku, neměl kam dát, když jsem chodil do práce vydělávat peníze, abych mohl zabezpečit rodinu.“

ŠŤASTNÝ NOVÝ DOMOV

Z velkého stresu pan Novák onemocněl cukrovkou. Jeho hodnoty byly tak vysoké, že byl ohrožen na životě. Vzhledem k tomu, že má jen jednu ledvinu, která nepracuje tak, jak má, a navíc ho trápí vysoký krevní tlak, v kombinaci s cukrovkou byl ve velmi vážné situaci. Dnes už je vše stabilizováno. Po půl roce na inzulinu začal brát prášky a jeho zdraví

se přiblížilo normálu. Pan Novák dále líčí: „V té době jsem na doporučení sociální pracovnice OSPODu kontaktoval SOS dětské vesničky. Téměř hned mi odpověděli a začali řešit bydlení v SOS dětské vesničce. Ihned se také rozběhla pomoc naší rodině. Začaly k nám chodit sociální pracovnice, které mi pomáhaly s dětmi. Děti začaly chodit na doučování a kroužky a já měl trochu času si zařídít vše potřebné ohledně práce a zdraví.“

KONEC DOBRÝ, VŠECHNO DOBRÉ

Během jednoho roku se vše otočilo. Syn se zlepšil ve škole a ze čtyřek, které měl v sedmé a osmé třídě, bylo v pololetí deváté třídy vyznamenání a to měl i na konci deváté třídy. Byl přijat na gymnázium a obchodní akademii. Zvolil si obchodku a nyní studuje v prvním ročníku. Ostatní děti mají rovněž ve škole vyznamenání,“ je na své děti pyšný jejich tatínek.

SOS KOMPAS: VYTOUŽENÝ OBRAT K LEPŠÍMU

SKLOUZNOUT DO TÍŽIVÉ ŽIVOTNÍ SITUACE JE NĚKDY SNAŽŠÍ, NEŽ BY SI ČLOVĚK POMYSLEL. NAJÍT PAK

Z HROMADÍCÍCH SE PROBLÉMŮ CESTU VEN NAPROTI TOMU ČASTO BÝVÁ BĚHEM NA DLOUHOU TRÁŤ. NĚKTERÉ TRABLE TOTIŽ UMÍ ZAPUSTIT SVOJE KOŘENY MNOHEM HLOUBĚJI, NEŽ SE NA PRVNÍ POHLED ZDÁ. VELMI PODOBNÁ SITUACE POTKALA TAKÉ RODINU PANÍ BEÁTY, KTERÁ SE NA SOCIÁLNÍ PRACOVNICE BRNĚNSKÉHO SOS KOMPASU PRO POMOC ROZHODLA OBRÁTIT PŘED DVĚMA LETY.

Už na prvním setkání se ukázalo, že problémů, se kterými se maminka dvou dospívajících dcer musí vyrovnávat, je celá řada. Rodina žijící v malém bytě se nacházela ve velmi obtížné finanční situaci, pomoc potřebovala paní Beáta také s péčí o domácnost a tíživé životní

okolnosti se začaly negativně promítat také do zhoršujícího se prospěchu obou děvčat.

PRVNÍ KROK Z KRIZE

Pravidelné návštěvy sociální pracovnice, která paní Beátě kromě praktických rad poskytovala také tolik potřebnou psychickou podporu, ale záhy ukázaly, že je tu ještě jeden, mnohem větší problém. Dlouhotrvající tlak a stres totiž paní Beáta řešila alkoholem, na němž se postupem času stala závislá. Svůj problém si zprvu vůbec nepřipouštěla a jako takový jej odmítala také jakkoli řešit. Tehdy ještě netušila, že právě odkrytí tohoto bolavého místa je prvním krokem na cestě, která vede ven z krize.

DNES UŽ BY NEMĚNILY

Tím druhým pak bylo pouto vzájemné důvěry, které si paní Beáta během mno-

ha a mnoha schůzek vytvořila k sociální pracovnici. Možnost podělit se bez obav s někým dalším o své potíže a strachy z toho, co bude, nakonec vedla k tomu, že si svůj problém začala nejen uvědomovat, ale také se rozhodla jej aktivně řešit. Dnes, když už má za sebou několik pravidelných terapeutických setkání, je i paní Beátě naprosto zřejmé, že šlo o dobré rozhodnutí. Neměnila by dnes ani obě děvčata, jejichž školní prospěch se díky pozitivním změnám zlepšil v některých předmětech i o dva stupně a víc času i chuti jim teď zbývá také na koníčky a kamarády.

ŠTĚSTÍ ZŮSTAT SPOLU

Pokroky teď zkrátka přicházejí každý den a maminka s oběma dcerami, kterým se společnými silami podařilo udržet rodinu pohromadě, na ně mohou být oprávněně hrdé.

I SEBEMENŠÍ FORMA POMOCI MÁ V DŮSLEDKU OBROVSKOU MOC

MANŽELÉ MRÁZKOVI Z BRNA BY MOHLI SLOUŽIT JAKO VZOROVÝ PŘÍKLAD AKTIVNÍHO PŘÍSTUPU K ŽIVOTU. V ZIMĚ VYRÁŽEJÍ SE SVÝMI DĚTMI NA LYŽE, S OTEPLENÍM PAK NA SPOLEČNÉ CYKLOVÝLETY A V LÉTĚ SI PANÍ MARIE S PANEM LUĐKEM RÁDI VYJEDOU JEN TAK VE DVOU NA MOTORCE. K TOMU PODPORUJÍ HNED NĚKOLIK DOBROČINNÝCH PROJEKTŮ, MEZI KTERÉ PATŘÍ OD ROKU 2014 TAKÉ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY. SPOLEČNĚ JSME SI POVIDALI O JEJICH MOTIVACI, VÝCHOVĚ I O TOM, CO JE V ŽIVOTĚ OPRAVDU DŮLEŽITÉ.

Proč jste se rozhodli podporovat právě SOS dětské vesničky?

Děti nemohou za chyby a činy svých rodičů a nemohou si pomoci sami. Proto jsme se rozhodli podpořit SOS dětské vesničky, které pomáhají nejen samotným dětem, ale snaží se pomoci i rodičům, kteří se dostanou do krizové situace, již neumějí sami vyřešit.

Přispíváte i na jiné projekty?

Přispíváme na více projektů, a když tak nad tím přemýšlíme, tak jsou všechny zaměřeny na pomoc dětem. Myslíme si, že dospělý člověk může vždycky udělat něco proto, aby se měl lépe, ale děti jsou odkázány jen na nás dospělé a na naše rozhodnutí. Namátkou, kromě SOS dětských vesniček podporujeme Fond ohrožených dětí, Přátel dětí UNICEF nebo Obědy pro děti.

Vedli vás rodiče k tomu, abyste pomáhali druhým? Snažíte se takto vychovávat svoje děti?

V našich rodinách se nikdy nijak zvlášť neřešila otázka, zda pomoci potřebným, či nikoli. Naši rodiče brali jako samozřejmost, a tak nás i vychovali, že pokud byl někdo v nouzi, tak se mu vždy pomohlo. A v tomto duchu vychováváme i my naše děti. Nikdy nevíte, kdy se ocitnete na druhé straně a budete potřebovat pomoc druhých.

Stále více obyvatel ČR je ochotných přispívat na dobrou věc. Jednorázové dary ale jednoznačně převažují nad pravidelnými. Proč je podle vás důležité podporovat nějakou organizaci pravidelně?

Nemyslíme si, že jedna nebo druhá forma je lepší. Každá pomoc je důležitá. My jsme se rozhodli přispívat pravidelně částkou, která nezatíží náš rodinný rozpočet, ale i přesto pomůže, tam kde má.

SOS dětské vesničky pomáhají dětem prostřednictvím řady služeb. Oslovila vás nějaká z nich zvlášť?

Líbí se nám vaše vize. Nesnažte se pomáhat jen v jednom směru, ale zaměřeni SOS vesniček je komplexní. Rodinám,

rodin nebo dětských domovů, aby se jim podařilo plynule a bezproblémově „vplout do běžného života“.

Měnit svět k lepšímu může aktivně každý z nás. Vy jste s tím svými dary už začali. Čeho byste svojí pomocí chtěli dosáhnout?

Peníze jsou důležité, ale nemyslíme si, že je vše jen o nich. Podstatné je, aby se změnil přístup lidí jako takový. Když se budeme usmívat a chovat se, jako

Foto: Archiv manželů Mrázkových

které se dostanou do nesnází a rodičům, kterým hrozí odebrání dětí, se snažíte pomoci, aby se tomuto kroku předešlo. Stejně tak jako nabízíte dětem z tohoto prostředí možnost efektivního využití volného času. V případě, kdy musí být děti neodkladně umístěny do náhradní péče, snažíte se zvolit pro děti samotné tu nejpříjemnější a nejméně stresující variantu. Podporujete a pomáháte jak pěstounským rodinám, tak i dětem z těchto

by žádné problémy na světě nebyly, tak ony samy od sebe nezmizí. Každý z nás by si měl uvědomit, že i sebemenší forma pomoci má v důsledku obrovskou moc. Ve chvíli, kdy přestaneme zavírat oči a zacpávat si uši před věcmi, které nechceme vidět ani slyšet, a postavíme se k nim čelem, bude se nám všem žít lépe a budeme šťastnější.

Děkujeme za rozhovor i Vaši podporu!

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2016: DÍKY VÁM MOHL POČET PODPOŘENÝCH DĚTÍ OPĚT RŮST

MARUŠKA, MATOUŠ, MARKÉTKA, ELIŠKA, DALIBOR, MÁJA, VAŠÍK, FILÍPEK, TOBÍK, HONZÍK, AGÁTKA... VYP SAT ZDE JMÉNA VŠECH DĚTÍ, DO JEJICHŽ ŽIVOTŮ JSME I DÍKY VAŠÍ POMOCI MOHLI V LOŇSKÉM ROCE POZITIVNĚ ZASÁHNOUT, BOHUŽEL MOŽNÉ NENÍ. STATISTIKA ŘÍKÁ, ŽE JICH BYLO CELKEM 1272. JEN SI TO PŘEDSTAVTE, 1272 OSUDŮ NA CESTĚ KE ŠTASTNĚJŠÍMU DĚTSTVÍ, 1272 ROZZÁŘENÝCH DĚTSKÝCH OČÍ, KTERÉ SE S DUVĚROU DÍVAJÍ DO BUDOUCNOSTI. ANO, ROK 2016 SE VYDAŘIL.

SOS dětské vesničky prošly od roku 2013 zásadní proměnou. Z organizace orientované do té doby výhradně na pěstounskou péči se stala moderní organizace poskytující vedle tradiční podpory pěstounů ve třech vesničkách i mimo ně také preventivní, krizovou a následnou pomoc v desítkách obcí v Karlovarském, Olomouckém, Zlínském, Jihomoravském kraji a v Praze.

PREVENCE NA PRVNÍM MÍSTĚ

Klíčovou roli v poskytování preventivní pomoci hraje sociálně-aktivizační služba SOS Kompas, která se zaměřuje na zlepšení stavu rodin ohrožených odebráním dítěte. Tou v roce 2016 prošlo celkem 875 dětí a SOS Kompas byl také jediným programem, který se vloni rozrostl o nové středisko (Prostějov). Na prevenci se

zaměřuje také nízkoprahové zařízení SOS Kajuta v Bystřici pod Hostýnem, kam v roce 2016 zavítalo 185 dětí žijících v rizikovém sociálním prostředí.

PODPORA PĚSTOUNSKÉ PÉČE

Pomoc dětem, které nemohou vyrůstat ve své biologické rodině, zajišťuje služba SOS Přístav. Ta se zaměřuje na podporu pěstounských rodin žijících v původních SOS dětských vesničkách v Karlových Varech, ve Chvalčově a v Brně i na pěstounské rodiny žijící mimo ně. V roce 2016 se jejím prostřednictvím dostalo pomoci celkem 189 dětem.

NA CESTU Z KRIZE JE SLUNÍČKO

Pro děti, o které se jejich rodiče nemohou nebo nechtějí starat, stejně jako pro děti zanedbávané, týrané nebo zneužívané je určena služba SOS Sluníčko. Ve dvou zařízeních v Karlových Varech a jednom v Praze našlo během loňského roku střechu nad hlavou a odbornou psychosociální pomoc celkem 74 dětí.

ÚSPĚŠNÝ KROK DO ŽIVOTA

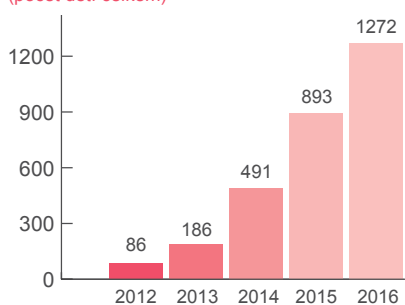
Na osamostatňování ohrožených dospívajících se v brněnském domě na půl cesty pro věkovou skupinu 18–26 let zaměřuje služba SOS Kotva, kterou v roce 2016 prošlo celkem 10 mladých dospělých. Podporu pro ohrožené mladistvé ve věku

15–18 let poskytovalo do dubna loňského roku také brněnské zařízení SOS Kormidlo, kterým v tomto období prošlo 9 dospívajících. „Tuto službu jsme bohužel museli zrušit. Její provoz byl kvůli nenaplněné kapacitě velice nákladný a nebyla reálná šance, že bychom alespoň část nákladů mohli hradit z veřejných prostředků,“ vysvětluje národní ředitelka Jindra Šalátová.

ZVYŠOVÁNÍ KVALITY A STABILIZACE FINANCOVÁNÍ

Úspěšnou transformaci poskytované pomoci a její rozšiřování z minulých let vystřídává v roce 2017 důraz na zvyšování kvality jednotlivých služeb. „Důležitým nástrojem jsou v tomto ohledu především standardy kvality, na kterých průběžně pracujeme,“ říká Jindra Šalátová. Dalším úkolem pro letošek pak bude stabilizace financování SOS dětských vesniček, spočívající jak v rozšiřování zdrojů, tak v optimalizaci nákladů na stávající služby. Rok 2017 totiž bude prvním, kdy se organizace bude muset obejít bez příspěvku od zastřešující mezinárodní federace. Víc než kdy jindy se tak SOS dětské vesničky budou muset opřít o kvalitní a spolehlivé zaměstnance, stejně jako o vstřícné dárce a partnery. Společnými silami pak budeme schopni plnit naše poslání, jímž je pomoc ohroženým dětem.

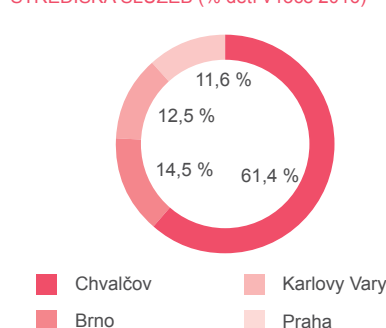
NAŠE POMOC V LETECH 2012–2016
(počet dětí celkem)

OBLASTI POMOCI (% dětí v roce 2016)

STŘEDISKA SLUŽEB (% dětí v roce 2016)

NAŠIMA OČIMA: DOBROVOLNÍKEM V SOS SLUNÍČKU

VRÁTIT ÚSMĚV DO TVÁŘÍ ZANEDBÁVANÝCH, TÝRANÝCH NEBO ZNEUŽÍVANÝCH DĚTÍ BÝVÁ NĚKDY

VELMI SLOŽITÉ. ZAMĚSTNANCI A SPOLUPRACOVNÍCI NAŠICH SOS SLUNÍČEK, KTERÉ POSKYTUJÍ POMOC DĚTEM V KRIZOVÝCH SITUACÍCH, BY MOHLI VYPRÁVĚT. O TOM, KDE SE BERE MOTIVACE POMÁHAT DĚTEM V NOUZI A JAK TAKOVÁ POMOC VYPADÁ, VYPRÁVÍ JEDNA Z NAŠICH DOBROVOLNIC.

Jeďu tramvaji a pozoruji kapky deště, které stékají po okně. Na Andělu nastupuje tolik lidí, že už mám nos skoro přilepený na okno. Neubráním se a dýchnu na sklo a potom na něj nakreslím obličej, tak jako to dělal Honza, když byl malý.

Odvrátím pohled od skla a znovu se vracím k přemýšlení, jestli mám vyndat z půdy stromček a ozdobit ho, nebo to nechat být. Honza už má jednadvacet a se svou novou holkou Veronikou na vánoční svátky jedou do Špindlu. Jsem ráda, že si spolu rozumí, ale zároveň bojuji s pocitem lítosti. Odrostl, osamostatnil se a já, pár roků před důchodem, mívám někdy pocit, že mi život končí. Mám teď spoustu volného času, dostatek energie, našla jsem si spoustu koníčků a zájmů, i přesto mě stále napadá, že by můj život měl být smysluplnější. Tramvaj prudce zabrzdí a já si uvědomím, že na další zastávce musím vystoupit. Dlaní smážnu namalovaný obrázek na skle.

Vystupuji z tramvaje a v dále vidím příjezdějíci autobus. Na poslední chvíli jsem ho stihla a teď už zbývá jen pár minut, než dorazím do krizového zařízení pro ohrožené děti SOS Sluníčko. Chodím sem každé středeční odpoledne a je to pro mě nejhezčí čas. Za záclonkou v prvním patře už vidím Klárku, jak mě vyhlíží. Vstoupím do bytu a Klárka mi skočí do náruče. „Budeme si dnes, teto, skládat z papíru?“ „Já chci udělat vlaštovku“, skáče jí do řeči Pavlík. „Já či laštošku!“ šišlá jeho bratříček Pětá. Ještě než se kluci začnou hádat, vyndám na stůl těsto. „Dnes budeme, děti, péct perníčky.“

„Co to je za modelínu?“ ptá se jedenáctiletý Olík, který drží těsto v rukou a užasle si ho prohlíží. Neubráním se úsměvu. Válim těsto a děti si vybírají formičky. Pak už vykrajují a Klárka nadšeně říká: „Až vyrostu, budu perníkářka.“ „Myslíš pekařka nebo cukrářka?“ opravuju ji a vidím na tváři výchovné tety smutný úsměv. Jen ona ví, v jakém stavu Klárku přivezli, když její maminka zkoušela perník. „A co budeš dělat ty Olíku, až vyrosteš?“ ptám se kudrnatého klučiny. „Já budu bezdomovcem.“ Klárka hned přispěchá s vysvětlením. „Jeho táta je bezdomovec a Olíka to čeká taky.“ „Tak tomu není,“ rázně napomínám Klárku

a v duchu si říkám, jak moc bych si přála, aby tyto děti získaly víru v sebe sama a naučily si svůj život řídit samy. Pohlédnu na výchovnou tetu, která má Petříka na klíně a prohlíží si spolu formičku ve tvaru hvězdičky. Víím, že se dennodenně snaží postarat se o svěřené děti, ale dělá mnohem víc, snaží se vrátit těmto dětem důvěru v lidi, že ne všichni jsou zlí. Vyndávám upečené perníčky z trouby a malý Petřík si hned jeden bere a běží s ním k nástěnce. Teď si ty perníčky pověsíme na výstavku, že?

Autorka pracuje jako dobrovolnice pro organizaci SOS dětské vesničky.

SOS PŘÍSTAV: NETRADIČNÍ VÁNOČNÍ DÁREK

PRVNÍ VÁNOČNÍ DÁREK SI MONIKA A FRANTIŠEK, PĚSTOUNI Z KARLOVARSKÉ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY, NADĚLILI TROCHU PŘEDČASNĚ. MALÉHO HONZÍKA, KTERÉHO SE VLASTNÍ MAMINKA ZŘEKLA UŽ V PORODNICI, NEJDŘÍV NAVŠTĚVOVALI V PŘEDPĚSTOUNSKÉ PÉČI A NATRVALO SI HO ODVEZLI DOMŮ V POLOVINĚ PROSINCE.

Monika a František mají šest dětí, vlastních i pěstounských. Nejstarší děti už pracují a žijí mimo vesničku. „Manželé pro děti žijí a je to opravdu vidět.

Maminka si stoupne k plotně už v pět hodin ráno, aby pro všechny navařila. Klobouk dolů. Je dobře, že Honzík získal k náhradním rodičům také několik sourozenců. Rodina bude sledovat jeho růst a prožívat s ním až do dospělosti všechny radosti i starosti,“ říká Dagmar Roučková, ředitelka karlovarské SOS dětské vesničky.

První Vánoce strávil Honzík v kojeneckém ústavu. O to víc si užíval ty „pravé“ rodinné se zdobením stromečku, sváteční procházkou a štedrovečerní večeří, při

kteří kluci snědli každý tři řízky. Pak už se napjatě čekalo na Ježíška. „Snažíme se, aby každé dítě našlo pod stromečkem dárek, který si přálo, i když je to někdy dost náročné,“ vysvětluje táta František a dodává: „i když letos jsme ten největší dárek dostali už 15. prosince.“ Pro Honzu bylo vše tak velkým zážitkem, že samotné dárky už skoro ani nevnímá. „Dostat dítě pod stromeček je ještě něco mnohem více než jenom dárek. Honza je součástí naší velké rodiny,“ říká paní Monika a láskyplně na tmavovlasého klučínu pohlíží.

ZAJÍMÁ VÁS: JAKÝ JE ROZDÍL MEZI PŘEDPĚSTOUNSKOU A PĚSTOUNSKOU PÉČÍ

PODPORA PĚSTOUNSKÉ PÉČE JE HISTORICKÝM ZÁKLADEM ČINNOSTI SOS DĚTSKÝCH VESNÍČEK. TENTO DRUH POMOCI PŘITOM POSKYTUJEME PO UZAVŘENÍ DOHODY O VÝKONU PĚSTOUNSKÉ PÉČE NEJEN RODINÁM V PŮVODNÍCH VESNÍČKÁCH, ALE OD ROKU 2013 TAKÉ TĚM, KTERÉ ŽIJÍ MIMO NĚ. NĚKTERÉ DOTAZY, KTERÉ NÁM ZASÍLÁTE, ALE UKAZUJÍ, ŽE NE KAŽDÝ SE V TĚTO OBLASTI ORIENTUJE. POJĎME SI PROTO OBJASNIT ZÁKLADNÍ POJMY, KTERÉ SE TOHOTO DRUHU NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČE TÝKAJÍ. VZHLEDEM K OBSÁHLOSTI TÉMATU SE TENTOKRÁT BUDEME STRUČNĚ VĚNOVAT ROZDÍLU MEZI TZV. PŘEDPĚSTOUNSKOU A PĚSTOUNSKOU PÉČÍ.

Starším, ale stále používaným termínem „předpěstounská péče“, přesněji „péče osoby, která má zájem stát se pěstounem“ (viz formulace zák. č. 359/1999 Sb. §47c odst. 1)b), nazýváme období od fyzického převzetí dítěte na základě soudního rozhodnutí (většinou na základě předběžného opatření soudu) po pravomocné rozhodnutí soudu o svěřeni dítěte do pěstounské péče. Samotný proces rozhodování soudu o svěřeni dítěte do pěstounské péče bývá poměrně dlouhý (minimálně v řádu měsíců),

Mgr. Cyril Maliňák, regionální ředitel pro Zlínský a Olomoucký kraj

protože soud se musí vypořádat s celou řadou důkazů podstatných pro jeho rozhodování (stanovisko rodičů, dítěte, budoucích pěstounů, orgánu sociálně-právní ochrany dětí, dalších odborníků apod.).

ČAS NA PROHLUBOVÁNÍ VZTAHU

Aby tuto dobu mohlo dítě trávit již s budoucími pěstouny, existuje právě tzv. „předpěstounská péče“, v jejímž průběhu dochází k prohlubování vztahu mezi pěstounem a dítětem a obě strany (v případě staršího dítěte) se mohou ujistit, že o pěstounskou péči skutečně stojí. Budoucí pěstoun pak v jejím průběhu podává žádost soudu o svěřeni dítěte do pěstounské péče. Před novelou občanského zákoníku rozhodnutí o svěřeni dítěte do péče budoucího pěstouna vydávaly příslušné orgány sociálně-právní ochrany dětí. Soud rozhodoval až o samotné pěstounské péči. Od platnosti nového občanského zákoníku ale musí o tak závažné věci, jako je rozhodování o svěřeni dítěte do péče jiné osoby, rozhodovat výlučně soudy.

ROZHODUJE SOUD

Pro běžného žadatele o pěstounskou péči tak může být postup mírně matoucí. Zatímco dříve získal dítě do péče rozhodnutím orgánu sociálně-právní ochrany dětí a toto rozhodnutí posléze „stvrdil“ soud rozsudkem o svěřeni dítěte do pěstounské péče, nyní získá žadatel dítě fyzicky do péče předběžným opatřením soudu a stejný soud mu dítě posléze svěří i do pěstounské péče.

VYPLŇTE SI DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ ZA 15 MINUT NA ONLINEPRIZNANI.CZ/SOS

Daně za 15 minut, bez registrace a vše anonymně. Daňová kalkulačka vypočítá vaše daně.

Peníze, které ušetříte za účetní, můžete věnovat na pomoc dětem.

STAŇTE SE PRAVIDELNÝM DÁRCEM SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK

POMOZTE NÁM ZAJISTIT PLYNULOU A DLOUHODOBOU POMOC
OHROŽENÝM DĚTEM, KDYKOLIV JI POTŘEBUJÍ.

BÝT PRAVIDELNÝM DÁRCEM ZNAMENÁ:

- **Pomáhat** stabilizovat naše příjmy, a tím i naši pomoc.
- **Výraznou úsporu** našich nákladů při komunikaci s dárci.
- **Každý den** měnit přítomnost i budoucnost ohrožených dětí k lepšímu.

JAK SE STÁT PRAVIDELNÝM DÁRCEM:

- **Založte si** trvalý měsíční příkaz s Vaším variabilním symbolem na jakoukoliv částku, která vyhovuje Vaším možnostem.
- **Přihlaste se** na www.sos-vesnicky.cz/podporte/ klub-patronu a my vám obratem zašleme na Váš e-mail potřebné informace.

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2016 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Ivančice, Nejdek, Zábřeh, Šumperk, Benátky nad Jizerou, NF Albert, Karlovarský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Přerov, Bystřice pod Hostýnem, Prostějov.